

LU PESCATÒRE

Tó me garde 'llu dé che me devèrte,
porbie 'llu dé che, pe' scurdà la véte
che facce 'n mare, còrre rebbevète
'ngòndre a lu sòle, come 'na lecèrte.

Nn'u sa 'nd'jè brótte a fatejà 'n cupèrte
tra le bòtte de mare e scî 'ndesète:
sale e vinde te sciócche 'ndà 'nu spète...
ma tó me véde mo', a vraccia cunzèrte.

Lu pescatòre cià 'na sòrta tréste,
lu véde a spasse, no tra rète a corde...
ma già, a san Pître póre jà 'zzecàte:

Tótte lu sa ch'ha renneàte Créste,
'nge sta nesció, però, che s'arecòrde
ch'jè murte 'n cròce e 'n pió capecemmàte.